

[Pilgaard Andersen]

pligt. Man har ikke mulighed for at få dem vurderet, og det er nemlig et af grundlagene, at forældrene skal have mulighed for at få en uvidlig psykologisk vurdering af børnene og ligeledes af de omgivelser, som de lever under. Jeg anser det for vigtigt, en sikkerhed for både forældrene og børnene, at de har en mulighed for at trække på nogle ting, der ligesom kan stilles op over for de psykologiske vurderinger, der ligger ensidigt fra socialforvaltningen. Jeg er da udmærket klar over, at der skal være en dommer med i det, og det er da også en beskyttelse over for forældrene, men den beskyttelse er ikke tilstrækkelig. Der mener jeg altså at bisidderen eller advokaten kan varetage forældrenes tarv og være med til at forsvare dem. Forældrene er i en presset situation; det er meget vigtigt, at de bliver beskyttet, og det fremgår i øvrigt af cirkulæreskrivelser, hvordan forældrene skal beskyttes på det område.

Så kan man selvfølgelig diskutere, om det ligesom er standard for fremskridtspartiet, at vi har nogle særlige vendinger i bemærkningerne til lovforslag. Ja, de har altid sagt meningen direkte. Vi skriver sådan for ligesom at illustrere, hvad problemet er, og så synes jeg også, at man bør behandle de problemer.

Fru Anne Grete Holmsgård angriber specielt, at barnets tarv ikke er medtaget, heller ikke forældrenes muligheder for aktindsigt. Men det har forældrene jo i dag, de har muligheder for aktindsigt efter bistandsloven. Man kan forlange at få akterne udleveret og derved selv få lov til at se dem igennem. Det er derfor, vi ikke har det med; vi mener, det er unødvendigt.

Omkring barnets retsstilling mener jeg også, at det er ud fra den betragtning, vi ligesom har vurderet, at forældrene og ligeledes barnet skal have muligheder for at have en bisidder. Vi mener også, vi har sikret barnets retsstilling.

Jeg undrer mig en lille smule over fru Birgith Mogensens mening; hun syntes, at tidsgrænsen skulle sættes ned til 24 timer, ellers var hun imod forslaget. Jeg synes nok, at hvis man skal gå i dybden med det, så kan man jo helt klart se, at på 24 timer er der ikke mulighed for at stille en psykologisk rapport op og derved også varetage forældrenes tarv. Der er ikke muligheder inden for den tidsgrænse, så de 14 dage mener jeg er relevant.

Men stort set vil jeg takke for den tilslutning – med de nuancer, der har været – til forslaget, og jeg håber på, at vi i udvalget kan få diskuteret enkeltheder, og at vi kan få kendsgæringer frem om de problemer, der opstår i forbindelse med tvangsfjernelse.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Bare lige to korte bemærkninger. Over for fru Lone Dybkjær vil jeg godt understrege, at vi selvfølgelig også overvejer en bisidderordning. Det havde jeg lejlighed til også at sige noget om ved et samråd for nylig, og derfor havde jeg det ikke med her i dag.

Ydermere vil jeg godt sige, at jeg forstår udmærket den kritik, der har været af, at tingene har været vældig længe undervejs, men det, der har været tilfældet i den sidste fase, er en høringsprocedure, der har strakt sig langt. Vi har som bekendt den regel her i tinget, at regeringsforslag skal fremsættes før den 1. februar, og det var ikke muligt med den høringsprocedure også at nå et lovforslag. Derfor har jeg her i dag i folketinget måttet sige, at der ville komme et lovforslag umiddelbart ved folketingets start.

Poulsgaard (FP):

Se, socialminister, nu har vi jo begge to været medlem af det høje ting ikke så få år efterhånden, og vi ved jo udmærket godt, at der er nogle tidsfrister. Men vi ved jo også udmærket godt, at når regeringen lige pludselig får kissejav, så er det lige meget, om det er den 1. februar eller den 1. maj eller 1. juni, så skal lovforslagene bare gennemføres. Her drejer det sig ikke om økonomi, men om menneskeskæbner, og selv om det ikke er så mange, er det alligevel for mange. Derfor synes jeg, at det var en meget, meget dårlig undskyldning, ministeren fandt på, at med tidsfristen den 1. februar må vi vente helt til den 1. oktober næste år. Nej, minister, kom bare med det, om så det er den 1. maj, vi skal nok få det færdigbehandlet. Det, der tæller, er, at der sker noget, og at der ikke skal gå både et halvt og et helt år endnu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling